

Arrest

nr. 91 497 van 13 november 2012
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kosovaarse nationaliteit te zijn, op 28 juli 2012 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing tot weigering van inoverwegingname van een asielaanvraag van 28 juni 2012.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 2 oktober 2012, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 oktober 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MILOJKOWIC.

Gehoord de opmerkingen van advocaat Rim AMDOUNI, die verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

"A. Feitenrelaas

U bent een etnische Albanees afkomstig uit Rahovec (Kosovo) en u bent in het bezit van het Kosovaars staatsburgerschap. U leerde uw etnisch Albanese partner X (O.V. X) kennen toen ze nog op school zat in Rahovec. Haar ouders keurden jullie relatie niet goed, omdat u elf jaar ouder bent dan haar. Haar vader en haar broers dreigden ermee - onder meer via tussenpersonen - u te vermoorden indien u met haar zou trouwen. Tegen de wil van haar ouders in verliet uw partner het ouderlijke huis toch. Jullie vestigden zich in het door Serviërs gedomineerde noorden van Mitrovica. Daar kocht u voor 12.000 euro een appartement van een Serviër, die u kende omdat hij net zoals u chauffeur was. Omdat u hem vertrouwde, hoefde u geen enkel document van hem. Hierdoor kon u niet aantonen dat u eigenaar was van het appartement. De dag voor uw vertrek naar België zette de Serviër van wie u het appartement had gekocht jullie plots uit uw woning. Daarbij werd hij begeleid door vier agenten. U moest meteen het appartement verlaten en kreeg uw geld niet terug. Omdat u uit dit appartement werd gezet en door de problemen met uw schoonfamilie, verliet u Kosovo in mei 2012. Op

22 mei 2012 vroeg u asiel aan in België. U voegde hieraan nog toe dat u ook economische problemen kende. Ter staving van uw identiteit en/of asielaanvraag legde u uw identiteitskaart, uitgereikt op 14 mei 2001, en een rijbewijs, uitgereikt op 3 november 2007, neer.

B. Motivering

Op basis van uw verklaringen en alle stukken aanwezig in uw administratief dossier dient vastgesteld te worden dat uw asielaanvraag niet in overweging genomen kan worden.

Artikel 57/6/1, eerste lid van de Vreemdelingenwet bepaalt dat de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen bevoegd is om de aanvraag tot erkenning van de vluchtelingenstatus in de zin van artikel 48/3, of tot het bekomen van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, die ingediend wordt door een onderdaan van een veilig land van herkomst of door een staatloze die voorheen in dat land zijn gewone verblijfplaats had, niet in overweging te nemen wanneer uit zijn verklaringen niet duidelijk blijkt dat, wat hem betreft, een gegronde vrees voor vervolging bestaat in de zin van het internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3, of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4. Een land van herkomst wordt als veilig beschouwd wanneer op basis van de rechtstoestand, de toepassing van de rechtsvoorschriften in een democratisch stelsel en de algemene politieke omstandigheden ken worden aangetoond dat er algemeen gezien en op duurzame wijze geen sprake is van vervolging in de zin van het internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3, of dat er geen zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat de asielzoeker een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4. Bij KB van 26 mei 2012 werd Kosovo vastgesteld als veilig land van herkomst.

Bovenstaande brengt met zich mee dat een asielaanvraag enkel in overweging wordt genomen indien een onderdaan van een veilig land duidelijk aantoonde dat er wat hem betreft een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade bestaat. U heeft dit evenwel niet aangetoond.

Vooreerst dient opgemerkt te worden dat u uw beweerde recente verblijf in het noorden van Mitrovica geenszins aannemelijk heeft gemaakt. Jullie hadden hierover immers bijzonder weinig informatie. Hoewel u verklaarde daar ongeveer één jaar samen met uw echtgenote in een appartement te hebben gewoond (CGVS, p. 3), kon uw partner hierover geen enkele relevante informatie geven. Zo kende uw partner noch de straatnaam, noch het huisnummer, noch de naam van de wijk. Ze wist zelfs niet eens op welke verdieping jullie appartement lag (CGVS partner, p. 6). Dat uw partner omwille van stress veel binnenshuis bleef, zoals ze beweerde, is niet ernstig en kan geenszins als afdoende uitleg voor haar onwetendheid in aanmerking worden genomen (CGVS partner, p. 6). Voorts kenden noch u noch uw partner namen van eventuele zijstraten (CGVS, p. 8; CGVS partner, p. 6). U kende daarnaast de namen van uw bovenburen niet en kende evenmin namen van andere Albanezen die in het gebouw woonden (CGVS, p. 3; p. 9). Dat er ernstig getwijfeld kan worden aan het door u beweerde verblijf in Mitrovica, blijkt tevens uit het feit dat u hiervan geen enkel begin van bewijs neerlegde. Dat u een appartement kocht voor 12.000 euro van een Serviër in het noorden van Mitrovica en geen enkel bewijs ter staving van uw aankoop vroeg omdat u hem vertrouwde, is gelet op de algemeen gekende spanningen tussen Serviërs en Albanezen in het noorden van Kosovo (zie informatie in het administratieve dossier) volstrekt onaannemelijk, temeer daar u niet eens de naam kende van de Serviër - u verklaarde zijn naam vergeten te zijn - die u nochtans vertrouwde en die de rechtstreekse verantwoordelijke is voor uw vertrek uit Kosovo (CGVS, p. 3). Dat hieraan geen geloof kan worden gehecht, blijkt overigens tevens uit het feit dat uit uw verklaringen blijkt dat u de verkoop van uw vorige woning wel degelijk met documenten kon aantonen (CGVS, p. 10). Dat u van uw beweerde verblijf in Mitrovica geen enkel bewijsstuk kon aandragen, ondermijnt fundamenteel de geloofwaardigheid van uw verblijf aldaar. Hierdoor kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw problemen met de voormalige eigenaar van het appartement die u met vier politieagenten uit het appartement zou hebben gezet (CGVS, p. 7-8). Deze bevinding wordt bevestigd door de vage verklaringen van uw partner over dit incident. Zo wist uw echtgenote niet hoeveel agenten jullie hebben buitengezet. Evenmin wist uw echtgenote waar jullie hebben overnacht voor jullie vertrokken uit Kosovo en hoeveel dagen jullie na het incident nog in Kosovo zouden zijn gebleven (CGVS partner, p. 7).

Daarnaast hebt u niet aannemelijk gemaakt dat u en uw echtgenote voor de door jullie beweerde problemen met uw schoonfamilie geen of onafdoende beroep konden/zouden kunnen doen op de hulp van of bescherming door de in Kosovo aanwezige autoriteiten en dat er aldus zwaarwegende gronden zouden zijn om aan te nemen dat er voor u een reëel risico zou bestaan op vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. U heeft nooit klacht ingediend bij de politie. U deed dit niet omdat u dacht dat uw schoonfamilie misschien wel zou bijdraaien (CGVS, p. 9). Deze verklaring is niet afdoende. Indien de

autoriteiten niet op de hoogte worden gesteld van de feiten kunnen zij hiertegen vanzelfsprekend ook niet optreden. In dit verband dient opgemerkt te worden dat internationale bescherming pas kan worden verleend wanneer blijkt dat alle nationale beschermingsmogelijkheden zijn uitgeput of wanneer de nationale overheden van het land van herkomst geen afdoende bescherming kunnen verlenen, hetgeen u niet aannemelijk gemaakt heeft.

Volledigheidshalve kan nog gewezen worden op de op het Commissariaat-generaal beschikbare informatie waaruit blijkt dat, wanneer de Kosovaarse politie (KP) van misdrijven op de hoogte wordt gesteld, ze anno 2012 op afdoende wijze actie onderneemt. Hoewel er binnen de KP nog steeds een aantal hervormingen noodzakelijk blijven — zo heeft de politie slechts beperkte mogelijkheden om complexe misdaden, zoals onder meer financiële fraude, terrorisme en drugscriminaliteit, doeltreffend aan te pakken en is de samenwerking tussen politie en justitie niet altijd optimaal —, is de KP toch in vele opzichten een voorbeeldorganisatie geworden. Nadat de “Law on the Police” en de “Law on the Police Inspectorate of Kosovo”, die onder meer de rechten en verantwoordelijkheden van de politie regelen, in juni 2008 van kracht werden, werd het functioneren van de KP beter met de internationale standaarden betreffende politiewerk in overeenstemming gebracht.

Bovendien wordt de KP actueel door de Eulex Police Component (European Union Rule of Law Mission in Kosovo) bijgestaan om de kwaliteit van het politiewerk te verhogen en om ervoor te zorgen dat de KP, los van enige inmenging, alle burgers van Kosovo dient. Eveneens besteedt de “OSCE (Organization for Security and Co-operation in Europe) Mission in Kosovo” speciale aandacht aan het creëren van een veiliger leefomgeving in Kosovo. De OSCE ziet ook toe op de effectieve naleving door de KP van de internationale normen inzake mensenrechten en adviseert de KP over hoe zij haar werkzaamheden kan verbeteren. Gelet op voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat in geval van eventuele (veiligheids)problemen de in Kosovo opererende autoriteiten aan alle Kosovaarse onderdanen ongeacht hun etnische origine voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet d.d. 15 december 1980.

De door u aangehaalde economische problemen — u verdiende slechts 350 euro per maand (CGVS, p. 5) — houden geen verband met de criteria van de Vluchtelingenconventie of met de bepalingen opgenomen in de definitie van subsidiaire bescherming.

De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich beroept werd aan uw administratieve dossier toegevoegd.

De door u neergelegde identiteitsdocumenten staven enkel uw identiteit en uw nationaliteit.

C. Conclusie

Steunend op artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet beslis ik uw asielaanvraag niet in overweging te nemen...”

2. Onderzoek van het beroep

Verzoeker voert drie middelen aan die luiden als volgt:

“Eerste middel : schending van artikel 62 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en van de artikelen 1, 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen. Aan de motiveringsplicht is in casu niet voldaan. Doordat de verwerende partij onterecht geen rekening houdt met het feit dat verzoeker een etnische Albanees is, welke in het door Serviërs gedomineerde noorden van Mitrovica woonde. Aldaar werd hij gediscrimineerd en zelfs uit zijn eigen appartement gezet door een Serviër en vier gewapende agenten. Hij kon dus evident geen bescherming genieten van de plaatselijke autoriteiten. De verwerende partij weigert geloof te hechten aan het asielrelaas van verzoeker, onder meer doordat hij de koop-verkoopdocumenten van het appartement niet kan voorleggen. Men vergeet hierbij echter dat het thuisland van verzoeker lange tijd in oorlog was, waardoor dergelijke documenten moeilijk te verkrijgen zijn. Voor het overige verkiest de verwerende partij enkele onduidelijkheden in de verf te zetten, niettegenstaande verzoeker deze tijdens het interview heeft uitgeklaard. Uit de verklaringen van verzoeker, welke gedetailleerd en coherent zijn en volledig gelijklopend zijn met de verklaringen van zijn echtgenote, blijkt wel degelijk een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève. Verzoeker merkt daarentegen op dat de verwerende partij op subjectieve wijze enkel rekening houdt met de elementen waarmee zij rekening wil houden en dus niet met de objectieve elementen welke verzoeker aanbrengt. Verzoeker verwijst in dit verband naar de rechtsleer die het volgende stelt: “Een motivering die slechts rekening houdt met bepaalde elementen van een dossier (ten nadele van de betrokkene) en niet met andere fundamentele elementen, is niet afdoende.” (OPDEBEEK, I, COOLSAET, A, Formele motivering van bestuurshandelingen, Die Keure, Brugge, 1999, nr. 189). Dientengevolge is de motivering van de bestreden beslissing niet afdoende en daarom onjuist. Dat het eerste middel bijgevolg ernstig is.

Tweede middel : schending van de beginselen van behoorlijk bestuur, meer bepaald van het zorgvuldigheidsbeginsel en de rechten van verdediging. Het verlenen van een beslissing tot niet in overwegingname en een uitwijzingsbevel gebeurt op instructie van de verwerende partij. Deze laatste heeft dan ook de plicht zorgvuldig om te springen met asielaanvragen. 'Ambtenaren mogen zich niet gedragen als slecht geprogrammeerde automaten.' (RvSt, REESKENS, nr. 20.602, 30 september 1980, R.W. 1982-83, 36, noot LAMBRECHTS W). In deze kan men bezwaarlijk stellen dat verzoeker een kans gekregen heeft om asielaanvraag te doen slagen. De verwerende partij stelt simpelweg dat Kosovo thans een veilig land is. Dat mag dan wel zo zijn voor de meeste inwoners, maar dit is geenszins het geval voor verzoeker, welke als Albanees woonde in een Servisch gebied en er gediscrimineerd werd omwille van zijn afkomst. Hiervoor verwijst hij naar het feitenrelaas. De verwerende partij negeert dit gegeven, zodat de beginselen van behoorlijk bestuur niet nageleefd werden. Dat het tweede middel eveneens ernstig is.

Derde middel : schending van art 3 EVRM. Het Europees Verdrag ter bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (4 november 1950) stelt in artikel 3 dat niemand mag worden onderworpen aan folteringen noch aan onmenselijke of vernederende behandelingen of straffen. Deze fundamentele bepaling wordt geschonden door de bestreden beslissing. Immers, indien verzoeker uitgewezen zou worden en terug dient te keren naar zijn thuisland, vormt dit een onmenselijke behandeling op zich, want dan wordt hij andermaal blootgesteld aan geweld en dit louter omwille van zijn Albanese afkomst. Verzoeker vreest dus terecht voor zijn fysieke integriteit, rekening houdende met de voorgaanden. Bijgevolg is ook art. 3 EVRM geschonden, waardoor het derde middel eveneens gegrond is."

2.2. Uit de bestreden beslissing blijkt dat verzoeker de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus werden geweigerd, omdat verzoeker niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij en zijn echtgenote voor de door jullie beweerde problemen met uw schoonfamilie geen of onafdoende beroep konden/zouden kunnen doen op de hulp van of bescherming door de in Kosovo aanwezige autoriteiten en dat er aldus zwaarwegende gronden zouden zijn om aan te nemen dat er voor u een reëel risico zou bestaan op vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

De bestreden beslissing bevat volgend determinerend motief:

"Volledigheidshalve kan nog gewezen worden op de op het Commissariaat-generaal beschikbare informatie waaruit blijkt dat, wanneer de Kosovaarse politie (KP) van misdrijven op de hoogte wordt gesteld, ze anno 2012 op afdoende wijze actie onderneemt. Hoewel er binnen de KP nog steeds een aantal hervormingen noodzakelijk blijven — zo heeft de politie slechts beperkte mogelijkheden om complexe misdaden, zoals onder meer financiële fraude, terrorisme en drugscriminaliteit, doeltreffend aan te pakken en is de samenwerking tussen politie en justitie niet altijd optimaal —, is de KP toch in vele opzichten een voorbeeldorganisatie geworden. Nadat de "Law on the Police" en de "Law on the Police Inspectorate of Kosovo", die onder meer de rechten en verantwoordelijkheden van de politie regelen, in juni 2008 van kracht werden, werd het functioneren van de KP beter met de internationale standaarden betreffende politiewerk in overeenstemming gebracht.

Bovendien wordt de KP actueel door de Eulex Police Component (European Union Rule of Law Mission in Kosovo) bijgestaan om de kwaliteit van het politiewerk te verhogen en om ervoor te zorgen dat de KP, los van enige inmenging, alle burgers van Kosovo dient. Eveneens besteedt de "OSCE (Organization for Security and Co-operation in Europe) Mission in Kosovo" speciale aandacht aan het creëren van een veiliger leefomgeving in Kosovo. De OSCE ziet ook toe op de effectieve naleving door de KP van de internationale normen inzake mensenrechten en adviseert de KP over hoe zij haar werkzaamheden kan verbeteren. Gelet op voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat in geval van eventuele (veiligheids)problemen de in Kosovo opererende autoriteiten aan alle Kosovaarse onderdanen ongeacht hun etnische origine voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet d.d. 15 december 1980."

Met toepassing van artikel 48/5, §1 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet) kan vervolging in de zin van artikel 48/3 of ernstige schade in de zin van artikel 48/4 uitgaan van of veroorzaakt worden door niet-overheidsactoren, indien kan worden aangetoond dat noch de Staat, noch partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied

beheersen, inclusief internationale organisaties, bescherming kunnen of willen bieden tegen vervolging of ernstige schade.

Artikel 48/5, §2 van de vreemdelingenwet bepaalt dat bescherming in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 in het algemeen wordt geboden wanneer de actoren, omschreven in het eerste lid, redelijke maatregelen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade treffen, onder andere door de instelling van een doeltreffend juridisch systeem voor opsporing, gerechtelijke vervolging en bestraffing van handelingen die vervolging of ernstige schade vormen, en wanneer de verzoeker toegang tot een dergelijke bescherming heeft.

Uit de objectieve en actuele informatie van de commissaris-generaal, toegevoegd aan het administratief dossier, blijkt dat de overheidsinstellingen in Kosovo de redelijke maatregelen zoals beoogd in artikel 48/5, § 2 van de vreemdelingenwet hebben getroffen. Verzoeker brengt geen argumenten aan die hieraan vermogen afbreuk te doen.

Verzoeker geeft enkele beschouwingen over vluchtelingenrecht, maar gaat voorbij aan het determinerende motief van de bestreden beslissing dat *“in Kosovo actueel redelijke maatregelen getroffen worden door de Servische overheid tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade overeenkomstig artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet”*.

Daargelaten de geloofwaardigheid van het relaas, is het niet kennelijk onredelijk van de Commissaris-generaal om te besluiten dat niet voldaan is aan een wezenlijke vereiste om de aanvraag te kunnen laten vallen onder het toepassingsgebied van de artikelen 48/3 en 48/4. Deze vaststelling, zoals uitvoerig uiteen gezet in het determinerende motief, volstaat om de in het verzoekschrift aangevoerde middelen niet verder te onderzoeken, omdat dergelijk onderzoek in elk geval niet tot de vernietiging zal leiden. De bestreden beslissing is onder meer gesteund op het feit dat verzoeker niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij niet op de bescherming van de Kosovaarse autoriteiten kon rekenen. Dit is een determinerend motief in die zin dat het de beslissing kan dragen. Verzoeker maakt niet aannemelijk dat voormeld determinerend motief is gesteund op onjuiste feitelijke gegevens, kennelijk onredelijk is of in strijd met de ruime appreciatiebevoegdheid van de Commissaris-generaal. Het middel is in die mate ongegrond, dat, in het licht van het voorgaande, de vaststelling van tegenstrijdigheden een overtollig motief vormt. Het middel is niet-ontvankelijk in de mate dat het tegen het overtollige motief is gericht omdat de eventuele gegrondheid van die kritiek niet tot de onwettigheid van de bestreden beslissing kan leiden.

De middelen zijn ongegrond.

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

Enig artikel.

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien november tweeduizend en twaalf door:

dhr. M. MILOJKOWIC,

wnd. voorzitter,

dhr. L. JANS,

toegevoegd griffier.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter,

L. JANS

M. MILOJKOWIC